

1882-08-05

þý — Ä · Â ± Á Ç ¹ ³ Á ± ¼ ¼ ± Ä µ − ± Â µ À ¹
þý 8 ™ ¿ Å » − ¿ Å À Á ¿ Â Ä ¿ ½ ‘ Á Ç ¹ µ À

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11360>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή έγραψε πρωτότυπως
τα εγγράφη της σελίδας της ΚΕΙΝ
πριν σελίδια από. Έγραψε
χωρίς σελίδια έπειτα έγραψε
επαγγελματικώς φράγκα εισογήν.
Ειδοποιήθηκε ότι σαπριβαί και
ταχωριστικαί πρός ημίτονο
φράγκων την χρηματιστή. Έγραψε
χωρίς πρώτη άστρα στέννας την
χρηματιστή. Λορδός σύμφωνα
τη προγράμματι της "ΑΛΗ
ΟΕΙΑΣ" καταχώρισενται σε
περγαμηνή.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφηερίς Ἐβδομαδιά.

*Εκδότης καὶ συγκάτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos)

Η ΤΗΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ Ε-
ΠΣΤΟΛΗ ΤΗΣ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ.

‘Η Α. Έξ. ὁ Μ. Ἀρμοστής προφορικῶς μὲν εἶπε τὴν 28 Ἰουνίου τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ ὅτι «ὁ λόγος Κιμβερλέϋ γνωματεύει νὰ μείνῃ ἄθικτον τὸ περὶ ἐκπαιδεύσεως ζήτημα μέχρις οὐ κανονισθῆναι πότε τοῦ νέου νομοθετικοῦ σώματος», ἢ δε Ἀρχιγραμματεία αὐτοῦ τὴν 8 Ἰουλίου ἀπό τοῦ Ὁλύμπου τὸ θίγμα, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐπανορθωθῶστι «τινὲς παρεννοήστεις, ἔνεκα τῶν ἀποίων αἱ ἐφορίαι τῶν γωριῶν σχολείων ἀπεκούμποταν τὴν χρηματοκήρυξην τυνδρούμην τῆς Κυβερνήσεως, ἣν πρότερον εἶχον ζητήση.» Ο λόγος δὲ, διὸ ὅν ἀθετεῖ τὴν γνώμην τῆς Α. Έξ. τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν εἶναι, λέγει, ὅτι «καθιωρίσθη σημαντικὸν ποτὸν χρημάτων τὸ τε παρελθόν καὶ τὸ παρὸν ἑτοι, ἵνα, εἰ δύνατὸν, πλειότεραι δοθῶσι συνδρομαῖς» καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ Μ. Ἀρμοστής ἴνα «ἐν τῷ μεταξύ τούτων ἐπανορθώσῃ τὰς παρεννοήσεις.»

Καὶ η̄ μὲν λογικὴ ἀναγκάζεται τὸ
μᾶς νὰ παραδεύθωμεν ὅτι, ὁ οὐτο-
λειτόμενος χρόνος μέχρι τῆς συγ-
κροτήσεως τοῦ οὐρανού κομβετικοῦθνα χρη-
στεύεται «πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν
παρεννοῦσιν, ὥστε νὰ δοθῶσιν (ὅ-
ταν ἔληνη ἡ ἄρα Βεβαίως) ἀστον τὸ
δύναστὸν πλείονες συνόρθωμαν» ἀλλ’
οὐ κυθερνητικοῖ πρόξεις ἀντιστρα-
τεύονται εἰς τὴν ἐρμηνείαν ταύτην.
παρεννοῦσιν γηγενῆς εἰς τους ω-

νὰ πορευθεῖστε μεταξὺ τῆς Διοκήσεως, ἢτις προέτεινε τοὺς ἀπαραδέκτους ὄρους, καὶ τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ὑπώπτευσαν ξενοῦντος, ἐγγ παρεδέχοντο τοὺς ὄρους ἔκεινοις, καὶ νὰ μεταπείσωσιν αὐτοὺς ὅτι οἱ ὄροι, οὓς διετύπωσε μὲν πέρυσιν ὁ αἰδέστημος κ. Σπένσερ, ἐπανέλαβε δὲ ἡ Ἀρχιγραμματεία ἐφέτος, εἰσὶν ἀδῶι καὶ ἀκίνδυνοι ὡς τὰ ψελλίσματα μικροῦ παιδίου· ἐκ τῆς ἀπαντήσεως δὲ τῆς Α. Μακαριότητος ἐμαθεν ἡ Διοίκησις ὅτι θὰ ἐγίνετο ἀπόπειρα καὶ θὰ ἐγνωστοποιεῖτο αὐτῇ τὸ ἀποτέλεσμα· ἡ στοιχειωδεστέρα λοιπὸν ἀθροοφροσύνη καὶ ἡ λογικὴ αὐτὴ ἀπήτει νὰ παύσῃ ἡ Διοίκησις πᾶσαν ἀμεσοῦν ἐνέργειαν, ἔως οὖ ἵδη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν· τί συμβαίνει ὅμως; οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν ημερομηνίαν τῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἀρχιγραμματείας ἀποπειρῶνται ὡς καὶ πρότερον νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀμεσοῦν συγεγνόστιν μετὰ τῶν Χριστιανῶν τῶν χωρίων· ἐν τινὶ δε

περιπτώσει λεχθέντος τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μακαριότητος, εἰς διοικητής γελῶν ἀσβεστὸν γέλωτα εἶπε: «Πηγαίνετε λοιπὸν νά σας βοηθήσῃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπός σας.»

“Ἄραι δὲ δι’ αὐτούς λόγους
ἴδικούς της ή νέα ήμερη Διοίκησις ή
ευαγγελική θέλει καὶ καλὰ γ’ ἄγ-

τυπαταστήτη τοὺς πνευματικούς
ἀρχηγούς, οἵτινες είναι όπτα ἐκτῶν
ὅτεδιν τοῦ Χριστιανικοῦ λαοῦ, οἵ-
τινες πάλι πάντοι θεοφόροι εἰσι-
τοῦν, οἵτινες επικονιάζουσι τοντα την
ἀφορίων της εἰς τὴν Θρησκείαν κατ-
προτέτι συμπλέγχωσι μετά τοῦ λα-
οῦ των ὡς εἶγον μέχρι θύσεως κοι-
νας τὰς λύκας καὶ τὰς βασάνους
λέγοντας τὰς τολμηρὰς γέρας
τοῦ 680 μηκύρους ἐναντούς, καθ'
οὐρανούς τούς διέποστος· Κόπερος
ὑπὸ τοὺς Φράγμας, Λουζινιάνους,
Ελευθερίου καὶ Πούκκους· τούς τοῦ
Αγριοτρόπους ιστορούσες τοῦ
1878, οὗτοι, οἵτινες απεραντούσε-

τῶν συνθεόντων μέχρι τούς τους ποιμένας μετὰ τοῦ ποιμνίου, ἔγκα θίζουσα ὡς σιδηρᾶν σφῆνα τὸν εὐνο-
άυμενον ἱερέα της, ἥ τιμιότης ἀπή-
τει (ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ὑπάρ-
χῃ τιμιότης καὶ ἐν ταῖς ἔχθροπρα-
ξίαις) νὰ μὴ ἀποπειρᾶται νὰ με-
ταχειρισθῇ ὡς ὄργανά της αὐτοὺς
του ἀρχιερεῖς τῶν Χριστιανῶν· τὴ-
πίζομεν ἄλλως τε ὅτι, μετὰ τὴν
ἀτυχῆ ἴστορίαν τῆς τετραέτους δια-
μονῆς της ἐντῷ τόπῳ τούτῳ, θὰ ἐ-
μάνθανε τούλαχιστον τοῦτο, ὅτι,
καὶ ἂν οἱ θιαγενεῖς Ἐλληνες δὲν ἦ-
ναι ίκανοι νὰ παρακαλίσωσιν Ἀγ-
γλοις δικαιωταῖς ἐν τῷ Ἐρετείῳ,
καὶ ὅταν ἐτι φέρωσι ἀπλόματα
νομικῶν σγυλῶν ἀνεγνωρίσμένων,
ἐννοοῦσιν ὅμως καλῶς ὄπωσούν τὸν
σκοπόν, ὃν δύναται νὰ ἐπιδιώκηται
τις πρᾶξις διοικητικῇ ἢ ὅλαι ὁ-
μοῦ. Ναί· ὁ πολυπαθής οὗτος λαὸς
ἔμαθεν ἐξ ὧν ἐπαθεύει ὑπὲ τὴν ἐνετι-
κὴν καὶ τὴν τουρκικὴν Κυβέρνηστιν
νὰ μὴ ἀποτάται ἐκ τῶν λόγιων,
ἄλλὰ γὰρ ζυγοσταθμίζῃ τὰς πρᾶξεις
τῶν ἔνων ἀσύντων του.

Ἐν τῷ προσεχεῖ φύλακι θ' ἀντι-
παραβάλωμεν τοὺς λόγους πρόστατας
πράξεις τῆς νέας Διοικήσεως ἡγῶν
διὰ νὰ ἴσωμεν εἴναι ἔχη δίκαιον ἢ
μή ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς δια-
κεψενος δυσπίστως πρὸς τοὺς λό-
γους τοὺς μελιτώδεις αὐτῆς καὶ ὡς
πρὸς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐμπαι-
δευτινήν.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Μεταξύ τῶν ἀρχαιοτέρων, μεγαλεστέρων, οὐκ εἰσιν
Ἐλληνικαὶ τὰς τῆς Μεσογείου νήσους, τὰν ἔχουσαν σπουδαῖον ἐν τῇ ιστορίᾳ παρελθόν, εἰ ναὶ ἀναφέροιστος καὶ η ἡπτος Κύπρος. Ἐπειδὴ γάρ τας ταῦτας δὲ οὐδὲν
ἐκ τῆς κλασικῆς τῆς Ἑλλάδος ἐποχῆς απέδιδε τῶν πολυτίμων
τῆς Ἑλληνικῆς προνομίων καὶ τῶν
εἴτι πολυτιμοτέρων ἀγαθῶν τῆς τοῦ
τε Ἑλληνικῆς παιδείας, καλλιτεχνίης
αἱ καὶ τολμηροῦ, μετὰ τῶν ὁ
ποίου μεγίστη ἀκμὴ καὶ εὐπορία
ἔστι λέγειν τὸν τῇ Εύβοᾳ, μαζῷ δὲ ἐπι-
καρποῖς καὶ τῷ Γάλλοις Αιγαϊκὸς
τοῦ Παρισίου τὸν τῷ τερπνῷ Τουρκί-

Δια ταπείρων αγητούς οικισμών
τους τη Συντάσσει Τανάση
και Βασιλιάδης "ΑΛΙ^α
ΟΕΙΑΣ" μες Αγίου Ανδριανού
που σήμερα είναι Δημοτικό^α
Χαροκόπειον από 2.96. Η Μ.
πιστορεία πάτε όποιων μετα-
τόπισης ή παρατάσης Τα πρώτα γηπο-
νεύτα έπειτα λαγκάνια καρφι-
σμένα μηδενίς εχει επιστρέψεις
τα. Επιστρέψει μη πάπλωμα
μεναι ταχινέστριον τελικά
εισιθ' άπωσεσται.

L'île de Chypre était un des pays les plus fortunés de l'Univers; elle contenait jadis un grand nombre de villes toutes très-peuplées. Tant que ses habitants n'avaient pas plié sous un joug étranger, ils avaient eu dans leur pays l'abondance et les progrès; mais depuis qu'elle fut séparée de l'Empire Grec, la misère y avait étouffé l'émulation and l'industrie. De trente villes qui avaient fleuri sous les rois de Chypre à peine en restait il cinq qui méritassent encore ce nom".

“ ἥτοι: ἡ Κύπρος ἥτο εἰς τῶν εὐ-
τυχεστέρων τοῦ κόσμου τόπων: Τὸ
πάλαι περιεῖχε μέγαν ἀριθμὸν πο-
λυναυτρώπων πόλεων. Ἐνόσφιοι οἱ
κάτοικοι αὐτῆς δὲν εἶχον ύποκύ-
ψει ὑπὸ ξένοι ζυγαν, ἔσχον ἐν
τῷ τόπῳ αὐτῶν τὴν ἀφθονίαν καὶ
εὐημερίαν ἀλλ’ ἀφότου ἀπεκόπη
τοῦ Ἑλλην. Κράτους, ἡ πενία εἴ-
χε πνίξει τὴν ἄμιλλαν καὶ τὴν Σι-
ομηχανίαν. Ἐκ τριάκοντα πόλεων
αἴτινες ἥκειαζον ὑπὸτοὺς ξαστιλεῖς
τῆς Κύπρου, μόλις ἀπέμενον πέν-
τε ἄξιαι τοῦ ὄνόματος τούτου.”

Δυστυχῶς μεταξὺ τῶν χωρῶν
τοῦ ἀρχαίου κόσμου, αἴτινες εἶχον
ὑποκύψει ὑπὸ τὸ ἄκθος τῆς οὐν
λείας, ὑποχωροῦσαι, κατ' αναπό^τ
δραστον τῆς φύσεως νόμουν, ταῖς ἀ^π
πειραρίθμοις στρατιᾶς τοῦ κατα^π
κτητοῦ, συγκαταλέγεται καὶ ἡ νῆ^π
πος αὕτη.

Ολίγα ἔτη πρὸ τῆς τοῦ Σωτῆρος γεννήσεως, ὥριστικῶς εἶχε προσαρτηθῆναι αὐτῇ εἰς τὰς κτήσεις τοῦ σὸν μόνου τῆς Ἀνατολῆς ἀπάσημον ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν ἴσχυρῶν τῆς Δύσεως ἡθυῶν ἅρξαντος Ρώμης. Κοάτους, τοῦ κυριαρχίσαντος ἐπὶ τῆς ἥδη ἡμῶν κυριαρχούσας Ἀγγλίας. Κατὰ δὲ τὴν πετέντην ἑπτακατετοῖσιν διακομὴν τοῦ κράτεος τούτου εἴς τε Δαστίδον καὶ Ἀνατολικὸν, ἀπεπέλει μέρος τοῦ τελευταίουν, τορέγκλειοντος φύμπαντα τὸν Ἑλληνικὸν, ὅπις, σὺν τῷ προϊούστητῷ Ρώμης παρακριθεὶς, παραλυομένῳ εἰς τῷν εὗρη ἀφανείᾳ συγκρατούσιτων αὐτὸν δεσμῶν, φαιδρὸς ἀνεβλάστη τεντέλη μέσου τῶν ἐρειπίων τῆς κοινοκρατείρας Ρώμης, θαίνων νέον πρὸς νεονέον κόσμον, οὐ μακράν τοιόποιον ἦτο εἰσέτει πεκρυμένον εἰς χόρον τὸν γεφελόντην ἤριζοντα τῆς παλαιᾶς τὸ Θεῖον σόλας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπερι Ἠθελε σελαγίστη τούτον τὸν τελετεῖον ποιήσειν.

πελαχη πλαγιωντος και μετε
προσβολη την οπαι και τοιχου απο-
θεμος μεταγωγος ή λειτουργος
στην απτας επισημα ο προσφυγης σημ
μανογος της ιποταξιασης η ημι ι-
κοτάξιαση την Ελλάδα· Ρωμη
Ελλ. πολιτειας, οποιη επιμητην
χαρούσης ή συμβολικης λατρειας
της δοματος Οείας Δινάπεως.

Συντάσαληθεῖσα λοιπὸν ἡ οὐκίσιος ἐν τῷ γένῳ Χοῖς. Βιζαντινῶν κατεῖ πουσσήμεργκερ αὐτῷ ἀλώβητα τά τε ἔθημα, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν καταγωγὴν αὐτηγενῆσικεν ἐν τοῖς κόλποις πατρίου Κιβερνήστε ως τὴν περιζαλινὴν καὶ ἄφατον χαρὰν ἐκείνην, ἣν μόνον ἀκούεις εἰναντιανὰ περιγραφώσιν οἱ ἐκ μακροχρονίου ἀφορήτον ἔξοδας εἰς τὴν φᾶλην πατρίδα ὑποπέφοντες οἱ ὑπὸ λυγῶν συλληφθέντες καὶ τρομεῖνοι, οἵ ὑπὸ σφοδρᾶς καταιγίδος καταματιζόμενοι τυκτὸς, διασωζόμενοι δὲ ἀφίησεν πολὺ περιττή τῷ σωτηρίῳ λιμένι ὅπι τε πλήμη τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνέαντη ἐφερε, μαρτυρεῖ αὐτὴν ἡ ἴσορία ἀναφέρουσα μετ' ἐπαίνων ὅπι τῇ μῆσος ἡσπάσασα μετὰ προθυμίας τὴν ζείαν τοῦ Ἰησοῦ Σωητείαν

σχοῦσα τὴν τιμὴν νὰ πρόσετεέγκυ
εἰς τὴν μακαούα χορείαν τῶν τοῦ
Ἴησοῦ μαθητῶν ἐρ αὐτῆς τέκνον,
τὸν Βασιλέα, ἐκ Σπλανῆνος κατα
γόμενου, ὑφ' οὗ, τοῦ Παύλου προ
κινδυνεύοντος, εἰσήχθη ἐν τῷ νήσῳ
ὁ Χριστιανισμὸς ἐχάριν τοῦ ὄποι
ειφάνον αὐτοῦ εὑρεθέν
τος ἐν τῷ νησῷ, ἐπιτέλοντον τὸ κα
τὰ Μαρτσῖνον Εὐαγγέλιον κρατοῦν
τος, παρεχωρῷθη τὸ ἀνεξάρτητον
τῆς Κυπρίας Ἐκκλησίας. Υπὸτῶν
Ἀποτόλων τοίτων λαυπὸν εἰσαχ
θεὶς ἐν Κύπρῳ ὁ Χριστιανισμὸς, δὲν
ἀπήντησε παρὰ τοῖς ἐνταῦθα "Ελ
λησι τὴν πεισματώδη ἐκείνην ἀν
τίσαιν, τὴν ἀλλαχοῦ κατὰ τοῦ νέ
ου δόγματος ἀναπτυχθεῖσαν ὅθεν
καὶ ἔξιαρετικῶς πως οἱ ἐν Κύπρῳ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ον δύγματος ἀναπτυχθεῖσαν· ὅθεν
καὶ ἔξι ριτικῶς πως οἱ ἐν Κύπρῳ
χριστιανοὶ διετήρησαν τὸ ὄνομα Ε.Δ.
Λ.Η.Ν.Ε. Σμὴ Θεωρούμενον, ὡς ἀλ-
λαχοῦ, ταῦτά σημον τῷ Εἰδὼλῳ
λάτρᾳ, ἀπ' ἐναντίας σφυρόν
κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκηρυξαν
πόλεμον οἱ ἐν τῇ μήσῃ μίκουντες
πολυνάριζμοι· καὶ πλούσιοι· Ἱενδαῖ
οι, τῶν ὄποιῶν ἡ λύσσα παρεξετρά-
πη· καὶ εἰς τρομερὰς σφαγάς· Ἀλ-
λὰ τὸ κακούργημα δὲν παρῆλθεν
ἀτιμώρητον; περιεπάφη μάλιστα ἐ-
π' ἀγαθῷ τῆς μήσου, διότι ὁ Αὐτό-
κράτωρ Τραϊανὸς ἔσειλε στρατη-
γοὺς, οἵτινες κατέσφιξαν ἡ ἔξεδίω
ξαν πανοικεὶ τῆς μήσου τοὺς λυτ-
σάδεις χριστιανομάχους πρὸς οὓς
ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἐπετράπη
εἰς τὸ ἔξης ἥ, ἐν Κύπρῳ προσέλευ-
σις· μετὰ τοσαντης δὲ αὐτηρότη-
τος ἐτηρήθη τὸ διάταγμα τοῦτο, ὃ
τε καὶ ἔαν τις τοῦ ἀποβλήτου ἐ-
θνους ἔξι ἀνωτέρας βίας προσωρ
μίζεται ποτε εἰς τὴν μήσον, ἔξωρί^{το}. [Διώνυσος Ρωμ.· Ἰσορία, B.
πλ. 321. Ἄλιδος Βολλαρί Τ. Δ. πλ.

αελ. 321. ἐκδ. Bekker] Την παντελῆ, δὲ τῆς Κύπρου ἐκχριτιάνισιν αυτεπλήρωσεν, ὁ μέγας τῆς ἐκκλησίας ταγμὸς Ἐπιφανιος, Επίσκοπος Κυπρίων, προσηλυτίζων διὰ τῶν γειτνιακῶν αὐτοῦ, ἀρετῶν τοὺς

τοῦ οὐλίσπης καταπολεμῶν τὰς σφριτίσας τῷ αἰματικῷ, τὴς πεισμὸν τῆς τῶν ὄποιων μὴ δυνθεῖσε ἐπὶ τέλαιρε γὰρ κατισχύσῃ, ἔπεισε τὸν Λιγυκράταρα Θεόσσιον τὸν Α' ἢ ἀπαλλάξῃ τὴν δράσος οὐκποιῶν ὄχληρῶν τούτων οἰκητόριων. [Πολυβίου ἐπισκόπου, Βίος Ἐπιφανίου, σελ. 63, 65, 73, ἐν τῷ ἐκένσει τῶν ἀπάντων Ἐπιφανίου ὑπὸ Σ. Dindorfii.] ὅτε δὲ ἡ νῆστος ἔξαγηται εἴσισα ἐκ πάντων τῶν ἐν ἀντηρὶ οἰκούντων ἀλλογενῶν, τῷοι ἀλλως τε ἔνεκεν Θρησκευτικῶν δοξασιῶν ἐσπειρεῖσθαι μετάντων τῶν Ἰζαγερῶν ὑπὸ τὸν ἀσπιλον τοῦ Ἑλλημισμοῦ χιτῶνα, παρεῖσθετο εἰς τὴν Σείαν τοῦ Χοιδοῦ Θρησκείαν. Ἐκ παραλλήλουν πρός τὴν Κύπρον ἔβαινον οἱ λοιποὶ Ἑλληνες, τοῦ Αποτόλου Παύλου προθύμοις δεξιώσεως τυχόντος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀσπασμένων τὴν ἀληθῆ ἐνὸς Θεοῦ λατρείαν, ὃν μὲν Πυθαγόρας εἶχε διαπλάσειεν τῷ φαντασίᾳ τούς, ὁ Σωκράτης ἀνηγγελλεν, ὁ Ηλάτων διεώφαι, κατὰ τὸν Γάλλον ποιητὴν de Lamoar-

Voilà, Voilà le Dieu que tout esprit
adore,
Qu' Abraham a servi, que rêvait
Pythagore
Que Socrate annonçait, qu' entre-
voyait Platon
Ce Dieu que l'univers explique à
la raison
Que la Justice attend: que l'infor-
tune espère
Et que le Christ enfin vint montrer
à la terre.
'Αριτείδης ὡς Λυσιμάχου.
(c. 1885)

τελείων Κατράκη Ασπροπόδαρου
γέγοντα διὰ πετρολαιού καὶ εκσήσα-
τυπτομένοι συγχρόνως διὰ ροπαλού
καὶ ἄλλων φονικών ὀργάνων· ἐν
ἄλλοις δὲ μέρεσιν ἔτιθεντο κατὰ δε-
κάδας ἐπὶ τῶν ἐλασμάτων τοῦ σι-
δηροδρόμου καὶ διέβαινον ἐπ' αὐτῷ
αἱ ἀμάξαι! Ταῦτα δὲ πάντα κατὸ-
διαταγῆν τοῦ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου
παρασημοφορηθέντος θηρίου "Αραβύ-
πατᾶ.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν τί ἔ-
πιθαλλεται ήμεν νὰ πράξωμεν ὅ-
πισ διακοινῶνται καὶ τῇ Συντάξῃ
τῆς «Ἀληθείας» ἐν καιρῷ τὰ ἔγ-
γραφα ἔκεινα, ἀτιναδιαβίβαζει ήπα-
λιτικὴ ἀρχὴ εἰστὴν Ἀρχιεπισκοπήν
πρὸς μεῖζονα ως οιόν τε δημοσιότητη
τα ἐν τῇ νήσῳ. Οἱ ἐν τῇ Ἀρχιεπι-
σκοπῇ γινώσκουσι βεβαίως ὅτι ο
συνδρομηταὶ τῆς «Ἀληθείας» δὲν
εἰναι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα
δύο φύλα τὰ ἑντόπια, κατὰ συνέ-
πειαν δὲ ἐλλιπῶς ὥπωσούν ἐπιτυγ-
χάνεται ὁ σκοπὸς, δι’ ὃν στέλλον-
ται τὰ ἔγγραφα εἰς τὴν Ἀρχιεπι-
σκοπήν, ἀφοῦ πολλαὶ δεκάδες ἔγ-
γραμμάτων Κυπρίων (οἱ συνδρομη-
τῆς «Ἀληθείας») δέν. Ιαμβάνουσ-
γγῶσιν αὐτῶν.

Μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου
θέλει καταφθάσει ἐνταῦθα, ὡς ἐ^π
πληροφορήθημεν, ἀγγλικὸς στρατὸς
ἐξ πεντακισχιλίων ὄνδρων.

Τό ατμόσπλοιον «Νίρα» της έταιρίας Μός, ναυλωθεν ύπο της άγγλ. κυβερνήσεως διὰ δύο μῆνας κατέπλευσεν ἐκ Βηρυτοῦ εἰς τὸν λιμένα ήμιῶν τὴν Περιπτην, παραλαβὼν 200 ήμιόνους δι’ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐν τῷ νέῳ διοικητηρίῳ Λεμνησσοῦ δίδοται μουσικὴ συναυλίᾳ φεωνητικῇ καὶ δργανικῇ ὑπὸ τῶν οἰκιών. Οὐδὲκανέποιτε οὐ πότε τὴν προστασίαν τοῦ διοικητοῦ Λεμνησσοῦ κ. Μίτσελ. Ἐτῇ συναυλίᾳ ταύτῃ θέλουσιν ἀστούς καὶ αἱ δεσποτούναι Οὐδὲκανέποιτε. Εἴτις τήριος πωλοῦνται ἐν τῷ φαρμακείῳ «Γαληνῶ». πρὸς 5. σελίγιστην καστού.

Δικτοῦ τῆς παρεξίλουσης Τρίτης
καταπλέυσαντος Αὐστριακού ἀρχι-
κειού εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐξ' Αθηνῶν
ἢ κ. Γ. Σιβίτανίδου μετὰ τῶν τέ-
κνων αὐτῆς.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀφί-
κετο καὶ ὁ ἀπὸ δύοις ἑτῶν εἰς Ἑλ-
λάδας ἀπουσιάζων συμπολίτης καὶ
φίδος ἡμῶν κ. Γεώργιος Θ. Μερίδης

ΟΛΙΜΗΝΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ "Χρόνου".

Kopie:

Πάριτηρον τέλος ἀκολυθίους τεθέσαι
τις Ἀναλογίας την Επιμετόθ.

επιτίθεται το ονόμα της πόλης Καρδίας
καὶ μὲν καλλιπέλεας λέγεται, εἰς
τακτικὸν δὲ πόνον Μαρί., (at one cable
apart).

2) οὐτὶ δὲν ἔπιρχε τώροι λαμψὲν ἐν Σαλαμῖνε.

3) ὅτι ὑπάρχει 15 τοδῶν ἥδε τις τὸν
εἰδὸν τούτου λιμένος ἡτοι συχνὰ ἀναστῶν
πιελαβῆς ἀνθίμαστος.

Μακρὰν τῆς ἐπιθυμίας γὰς κατακριθεῖ
τὴν μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων τελευταίων
δύο ἰσθέσεων φαινομένην ἀντίθεσιν, ἐπίτοι
πάτῳ ποιοὶ γὰς ὑπομνήσω τὰ πραγματικὰ γε
γνώτα καθόσον ἀφορᾶ τῷ λιμένᾳ τῆς
Αμμοχάστου.

Ο τῆς Ἀμμοχώτου λιμὴν σύγκειται
ἐκ δύο μερῶν πρῶτον, τοῦ ἀρχαίνοντος οὐ
ἐσωτέρου λιμένος τοῦ προστεγγίζοντος τὴν
πόλιν, ὅπεις ἦν ἡ ἀρκετὰ θαῦτα διὰ τὰ τῆς
πρώτης ἐκείνης ἐπιχῆς πλοῖα, εἶνε ἡδη ἡ
βαθὺς διὰ τὰ μεγάλα τοῦ ἔξωτερικοῦ ναυ-
τικοῦ ἐμπορίου τῆς Μεγάλης Βρετανίας:
δεύτερον τοῦ ἔξωτέρου λιμένος ἐκτεινομέ-
νου πρὸς τὴν Βορειοδυτικὴν διεύθυνσιν
τῆς εισόδου τοῦ ἐσωτέρου. Εἴη φυσικὸς
λιμὴν σχηματιζόμενος ἀπὸ ὑφάλους βρύ-
χων παραλλήλων πρὸς τὴν παραλίαν ἐνὶς
ἡ ἡμίσεως μιλίου μήκους ἢ εἰς ὄμοιόν τοι
φον ἀπότασιν ἡμίσεως μιλίου ἀπὸ τὴν
γῆν. Η εισόδος τοῦ λιμένος προφυλάττε-
ται ἀπὸ τὸ ὑπερωτίον Καρπασίου

Εἰς μόνον τὸν ἔξωτερον τοῦτον λιμένα
δινατὸν νὰ γείνουν ἀπόπειραι ταῖς πρᾶσσαις σχηματισμὸν λιμένος διὰ θωρηκτά, ἢ εἰς τοῦτον ὁ ναύαρχος Χέρμπυν ὑγκυρωβύλη σε τὸν ὑπ' αὐτῷ τόλον. Ο. κ. "Ορμίστην τῷ τῆλμα ἐκδέσει ταν, προέτεινεν ἄνωτιον τοῦ κουροβουνίου κατὰ τὸ 1880^ο ν'. ἀφιερώσιν ἐν μέρος τοῦ λιμένος τούτου, ἐνὸς μιλίου πλάτους ἐξ 600 γυαρδῶν μῆκος, πρὸς λιμένισιν δέκα μεγάλων πολεμικῶν πλοίων, μὲ ἐνα ἡγιαστὸν κεχωρισμένου· κάλων. (at 1 1)2 cable apart).

Μάνον διὰ. Λιμένισιν ἐπιπορικῶν πλοιών
ων δυνατὸν μὲν γείνουν προτάσσεις πρὸς δὲ
όρθιωσιν τοῦ ἑσπερέου λιμένος. Οσσον διὰ
τοὺς 15 πόδας τῆς ὑπογεθεμένης ίλνος
ὑπάρχει ἀρχαῖς όχειός καθήκων ἀπό-
της πόλεως μὲ τὸν παλαιὸν λιμένην. Οὐ
δὲν ἔχειν οὖτε αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Βρετανικῆς
κατοχῆς, οὐ κατὰ πάσαν πεθανότητα, ἀπὸ
τολλῶν ἐτῶν. Οιδῆποτε ἡλίς εἰσερχομένης
ηὔπειρε τὸν λιμένα θαλάσσην πρὸς
300 ψ. ἐπέκεινα, ἐτῶν, ἐποχῇς ἀφ' οὗ δὲν
ὑπάρχει λόγος μὲτα πιστεύοντος τοῖς οἱ κά-
τοικοι ὑπερέβιται τὸν σημεῖον τοῦ λιμένος
οὐδὲν. ἀνερχόμενοι εἰς ἡπερπόλινον 600
ψυχῶν. Αὐτὸς οὐ τειδεῖ βιάζεται μετ' εὐ-
κολίας μὲ τὰ ἀβαθέστερα μέρη τοῦ λιμέ-
νος, ὅπερ θὰ πέτη ἀδίστατον ἐὰν ὑπῆρχε
λάσπη. Οὐ διδός κυρίως εἴναι εἰς ἄμμον.
Η ἡλίς εἴναι ὄγκωντος εἰς τοὺς κατοικουσ-
μέντας ἐπιβλαβῆς ἀναδυμάστεις ἀνιδίδο-
ται τούτῳγιστι οὐ μηρεὶς πάστοτε δροσε-
ρος, οὐ καρποτάσσεις ἐγένεντο: μοι προσ-
καταδρόμην τῶν παλαιῶν πρὸς τὴν Σά-
λασσαν τείχην στήνεις οὐ εἰς τοῦ λικέντος ἀ-
μερος κυκλοφορίαν ἔν τῷ πόλει. Επειδὴ
πλέον, οὐ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Αι-
τίας Μεγαλειότυπος ἐναπέλευθερος εἴσε-
πειστος Λαρίσην εἰπειστος πολεμούσην

ΑΛΗΘΕΙΑ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΓΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΛΟΤΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΥ ΕΙΣΙΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Αποφέρεται τον λαϊκόν εγκολόν
θεωρεῖται πολεμικόν αυτών κατά την από-
στολής θύμιαν στρατιώταν οι Άγιοι
που προσάρχοιτος δε τον "Χριστόν,
παστορίουσι τῷ ιδεῖν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ
ἀγγλικήν προστασίαν, ὅπερ ἐνσάρτετον εν
τῷ πατρὶ ταρρυγαγε τοις εν Βερσολαίᾳ. Εν
τούτοις μὲν ὁ διητηρίον τῆς τε ἀγ-
γλικῆς Βουλῆς καὶ τοῦ τύπου κατὰ τῆς ἀ-
ποστολῆς θύμιαν στρατιώταν οις Λι-
γυπτον παραδόσεις ἀγγείλεται ἐκ Κον-
πόλεων, διτι η σινειάσκεψις παρεδίξατο
τὴν ἐνοπλον σινειέσκεψην τῆς Τουρκίας εν
τῇ ἀνατάτῳ τῶν Φαραὼν χώρας, πινεπάς
δε η θύμη. Κινέρησις ἐπισπένδει τὴν κα-
ριστεύην τοῦ ἀναγκαίου πρὸς τὸν τρο-
πον. Υπάρχονσιν ἀληθῶς οι σινειάσκο-
τες ταῦτα πάντα μετὰ τῆς Γερμανικῆς ή
μᾶλλον Βισαρικέιον πολεμικῆς, καθός η
οις ἐπισπένδεις, διτι η πάροχοντος καὶ πρόσκε-
ται νὰ σημοσιεύσων ἔγγραφα, ἀπόσεικν
οντα τὰς μέχρις ἰσχάτων σχέσεις τοῦ
Δερβίς πασα μετὰ τοῦ Ἀραβίου, ἐπαγόμε-
νοι, διτι σινειέσκεψης ἀνακαλύψεων αὐτῶν
οἱ απεταλμένοις τῆς Πύλης κατελείπειν αἱ
φηνέλαις ἡσπενσιμένως τὸν λιμένα τῆς Α.
λεξανδρείας, τοῦ Σεύμουρο μὴ διωρηνέντος
νὰ καταφθάσῃ καὶ παρεμποσίην αὐτῷ, ταῦ
τα πάντα οἵμως η καθ' ήμας ἀημοσιωγοφί¹
α δὲν διώται νὰ συζητήῃ ἀπροσκόπτως
ἄλλο φείδει ν' ἀναμένη τὰς εἰς τῆς πρω-
τεούσης ἐπιτρεπομένας πηγάς.

Ἐκ τῶν πηγῶν ὅμως τούτων οὐδὲν σὺ-
μεριν πληροφορίνιαθα ὄριτικόν, διότι η
σοβαρότης τῶν εν τῇ τελευταίᾳ Συνεια-
σκέψεις ζητημάτων δὲν ἐπέτρεψεν ἐπίσης
τὴν διακοίνωσιν αὐτῶν. Απλῶς δὲ ἀναφέ-
ρεται η ίας Ηδροί-Σαΐτης ἀπόβασις γερμα-
νῶν-γαντῶν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν
κέκτηται σημασίαν, ἐαν ὅπερ ἐπαλικέσκεψη
η εἶδησις, διτι η Γερμανία ἰτοιμάζει τὴν ἀ-
ποστολὴν 12 θωρηκτῶν, ἵνοντον καθίστα-
ται, διτι η ἀγγλικὴ πολιτικὴ θέλει προ-
κρύσεις κατὰ προσκομιμάτων, ὡς η ὑπερ-
πήδησις σινειέσκεται μετὰ τοῦ καθολικοῦ ζη-
τήματος τῆς Ανατολῆς.

Ο. Γ. ΓΟΥΣΙΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΕΞ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
"ΑΡΜΟΝΙΑΣ."

Κατ' ιδιαίτερας ίψιων πληροφορίας ἐξ
Ἀλεξανδρίας τοῦ παρελθόντος Σαββά-
του τὰ μετὰ τὸν κανονιοβολισμὸν τῆς πό-
λεως ἔχουσιν ως ἔξης.

"Ιθαγενεῖς Αἰγύπτιοι ἐνωθίντες τὴν Τε-
τάρτην μετ' ἀποστασιμάτων τοῦ ὑπὸ τὸν
"Ἀραβίου στρατοῦ, καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἴ-
διου, ἀφοῦ ἀλεπλάτησαν ἀπαντα τὰ κατὰ
τὴν πλατείαν Μεχμέτ-Ἀλῆ, καὶ τὰ κατὰ
τὴν δέξιαν πλευρὰν αὐτῆς καταστήματα,
τὰ κατὰ τὴν ὄδον Σερίφ πασσᾶ, τὰ κατὰ
τὴν ὄδον παντοπολίων, Σαράφικων, τὴν
αμνοικίαν. Απταρίων, τὰς κεντρικὰς ἀποθή-
τας τῶν διαφύρων ἐμπορευμάτων καὶ ἐ-
γίνηται μέσας τὰς μεταξύ τῶν πολιτών.

Οὐαὶ πολιτῶν, τεθα μηνούντων πατοφέματα,
μεταφέροντο λειτουργῶν εἰς τὸν σιδη-
ροδρομικὸν παθιών καὶ ἀπόστειλαν τοῖς
πολεμούσας τοῖς πολεμούσασσοις

τοῖς.

Μετὰ τοσαὶ δὲ παρεῖσαν τὸν πόλιν

τὸ πόρον. Οὐαὶ η Λεξανδρία περιβληθεῖσατῶν
φορτιφάρων τῷ φλογῶν σπολῶν, ἐγκειτο κα-
τὰ τὸ πλευστὸν παρωμάτων τοῦ πυρός
τῶν κατὰ τοῦ Κεδίκου παστατῶν καταγ-
ρίων ἀπαδῶν τοῦ Ἀραβίου, ὑπὸ τὰς δολο-
φίνων τῶν ὀποίων έβαλες ἀλίγου δεῖν, ὡς
λέγεται, ἐπιπτον θύματα δὲ τοῦ Κεδίκης καὶ
οἱ Δερβίς πασα. Οἱ τὴν καταστροφὴν
ἐκ τοῦ πληυστοῦ περιεργασθέντες καὶ τὰ
πολεμός γυνάσκοντες διηγοῦσται, διτι
η πόλις τῆς Λεξανδρίας παρουσιάζει
γειτορόδειπον διότι ἐπιρίσειτων συνοι-
κιῶν τῶν θαγωνῶν ὀλίγων εὑρωπαῖκων κα-
πατημάτων, μὴ διαφυγόντων καὶ τούτων
τὴν λεηλασίαν, αἱ λοιπαὶ κατὰ τὸ μῆλλον
καὶ ἡγετοντας κατεστραφθέσαν. Τὰ μέγαρα
Τσιτσίνα, τὸ γαλλικὸν Προξενεῖον, ἀπα-
σα η δεξιὰ πλινθρὰ τῆς πλατείας τοῦ
Μεχμέτ-Ἀλῆ, ἐνδια τοῖς δίοδοι Βίεμαρκ,
Καβούρ, Ναπιέρ κτλ. Η σειρὰ τῶν κα-
τατημάτων Ρέλλη, Νικολοπούλου καὶ
λοιπῶν, τὰ περὶ τὴν Ελαγγελίστριαν κτέ-
ρια, ἀπασα η συνοικία τοῦ Ἀτταρίν, η-
τις ἐκείστο μέχρι τῆς Παρασκευῆς, οἱ
πλεῖσται τῶν πρὸς τὴν ὄδον Καλογραΐῶν
οἰκίαι, τὰ. "Ξενοδοχεῖο τῆς Ερέβων",
ἀπαντα τὰ πρὸς τὴν παλαιάν ἀγορὰν εὐ-
ρωπαῖκαν καταστήματα καὶ τὰ πρὸς τὴν
ὄδον Ταρτούν, ἀπαντα ταῦτα εἴναι σωράς
καπιτάντων ἐρεπίνων.

Ἐκ τῶν διασωθέντων τὰ κυριώτερα ί-
ναι τὸ Χομοτοιστήριον, η Ἀγγλοκατηγορία
τοῦ Τραπέζη, τὸ ποτὲ μέγαρον Τοσίτζα,
ἐνδια τὸ Μικτὰ Δικαστήρια, αἱ Ἐλληνι-
καὶ ἐκκλησίαι. Εὐαγγελίστρια καὶ Αγ-
γάθες, η τῶν Δυτικῶν καὶ Αγγλικα-
νῶν, τὸ Ἐλλην. Νοσοκομεῖον, τὰ Πάτρι-
αρχίαι, τὸ Κρεδού-Λυονέ, η Τρύπιζα τοῦ
Συνδινοῦ, ηοίκια Αντωνιάδου, καίτοι λε-
ηπαγηδίσα, η σωματικία Αιγαίκ καὶ ταῦ
ἄλλα..

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρίμενων περὶ τοὺς
1500 Εὐρωπαῖοι, πλεῖστοι ἀπύροι, εν
οἷς πολλοὶ Ιονδαῖοι κεκρυμμένοι εν ταῖς
οἰκίαις αὐτῶν οἱ πλεῖστοι τούτων ἐσφά-
γησαν ὑπὸ τῶν κακούργων καὶ ἐμπρηστῶν
τὴν αὐτὴν δὲ τύχην ὑπέστησαν καὶ δυστ-
οῖς τιμες ιερεῖς. Αὐτόπτης μάρτυς διη-
γεῖται ίμιν, ὃτι ηκουσαν οἴμενας ἀθράν-
των καιομένων καὶ μάταιη ζητεόντων. Βούτη-
ζεισιν ἀπὸ τῶν κρυπτῶν αὐτῶν, εἴπει τὸ
πύρ τοῦς καὶ ἐλύθε. Ἐν τῷ μέσῳ διαστάν-
τεοι τούτων θυμάτων ἀπὸ τοῦ νεοδιμῆ-
τον Καταστήματος τῆς Αγγλοκατηγορία-
κης Τραπέζης ἡκούσιον τούτων κατεβαίνει
γενναίας ὄμιδος, ὁδηγούμενης ὑπὸ ἀνθρόδο-
ν πρωτεύοντος. Ο γυναῖκας Γ. Γούσιος. διευ-
θυντής τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης, διοργα-
νώσας τὴν ἀμυνὴν τοῦ Καταστήματος, δι-
περ ὀχύρωσε διὰ σάκκων ἀμισον καὶ πε-
ριέφερεν, ὡς ηδύνατο, ἀπεισέσσεις μὲν
εγκαταλείψει, τὴν πόλιν, ἀλλὰ να παραμεί-
ται μέχρις ἰσχάτων, ἔχων μιθ' έαυτοῦ. 38
Μαραθωνίους καὶ 50 θυμογνωτες, οἱ οῖς

οἱ γυναι διὰ τῷ φιλοτατοῖς πάτεροι
Α. Βροτός οἱ Κερκύρας, Γ. Χαρράς οἱ
Χίου καὶ Ν. Τιανγκάστουλος οἱ Καρπού-
σιας.

Οὐαὶ η στίφος τῶν καταστητῶν ἐπῆλ-
θε καὶ κατὰ τῆς Ἀγγλοκατηγορίας Τρα-
πέζης ὄριπτον καὶ τυφλὸν εἰς τὴν ιδεῖ-
στην οἱ αὐτῷ ἐρυτλοὶ ἐφύλαττον ἀπει-
ρουν θησαυρούς, οὐ περὶ τὸν Κούσιον προ-
σάντο ιδεῖστοχον πυρός, ὅπερ διήρκετε
μέχρι πρώτας, ἀπέβη δὲ ὀλέθριον τοῖς ἐ-
πιτεθεμένοις, εἰς οἱ, ὡς λιγεται, ἐπεσοι
πολλοὶ πεφονεύμενοι καὶ τραυματίαι, καθ-
όδου εν τῇ μέσῳ ποτῶν ἐφρίπτοντο καὶ
σφαῖραι ἐκρηκτικαί. Περὶ τὴν πρωτηνού-
σιον τῆς Πέμπτης οἱ εν τῷ Καταστήμα-
τει εύρεταισαν οἱ θεσινοί, διώτι τὰ πί-
ριξ τοῦ Καταστήματος ἐφλέγοντο, ὥστε
μαγκάσθησαν μὲν ἔξελθωσιν τοῖς ποτῶν
τοῦ πλατείας Μεχμέτ-Ἀλῆ, καὶ εν τῷ
μέσῳ καπνιζόντων ἐρεπίων ἐτράπησαν τὴν
ἀγουσταν οἱ Ράζ-ἐλ-Τήν, ὅπου ἀφίκετο
αἰσίως, ἐκείθεν δὲ διεπεριώθησαν εἰς τοῦ
πολεμικοῦ Γεωργίου, γενόμενοι ὑποδεκτοί
ενθουσιαδῶς. Οὕτως χάρις εἰς διάσ-
πολην τοῦ Γ. Γουσίου καὶ τῶν ὑπὸ τῷ ποτῶν
δρῶν ἐσώθη μεταξὺ ὀλίγων τὸ λαμπρὸν ἡ
γεόδυσην κτείοις τῆς Ἀγγλοκατηγορίας
Τραπέζης.

Προτρέπομενοι νὰ καταλείψῃ τὴν πό-
λην ἐγκαίρως οἱ Γ. Γούσιος εἰχει ἀπαγή-
τη:

"Ἐπτρέπομεν νὰ φύγω πρὸς τῶν Φελ-
λάνχων!"

Ἀληθῶς οἱ αιονόφθαλμοι ηρωας ἐτίμησε
τὸν Ἐλληνισμὸν, ως η ἀλλοτε, διότι ἐν
150,000 Εὐρωπαῖων ἐφευγον πρὸς τοῦ
επικειμένου κινδύνου, οὐτοὶ η μόνοις, ἀφοῦ
πολλὰ ἐπράξεν ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούτων
ώς διευθυντής τῆς Τραπέζης, η τὸ χρῆ-
μα η πᾶν ἄλλο πολύτιμον διέσωσε, η ὡς
πολίτης ὑπὸ φιλοτιμίας καὶ θάρρους εἰς
ταβλήτους ἐμπνεόμενος παρέμεινε μέχρις εἰ-
σικυρωθέντας ἡ ὑπὸ τῶν εκταῦθα ἀρχῶν,
ἀποκατέσην ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς Αγγλοκατηγορίας.
Ἔντοντας η τὸν Εκκλησίαν Καθολικής.

Φέρεται οις γνῶσιν τοῦ ἐνταῦθα δια-
σίου οἱ ηύποφαιωμένη Κυριακῆδα Π.
Σιβίτανδον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1863 μετέρ-
χι μέντην ἐν Αἰγύπτῳ τὴν μαειστικὴν ἔχου-
σα οις χειράς μου τάπαιτούμενα ἔγγραφα
ἐπικυρωθέντα καὶ ὑπὸ τῶν εκταῦθα ἀρχῶν,
ἀποκατέσην ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς Αγγλοκατηγορίας.
Ἡ διεύθυνσις οις τὴν Εκκλησίαν Καθολικής.

Ἐν Λεμησῷ 24 Ιουλίου 1882.
Ημαῖα

ΑΙΓΑΙΟΝ
ΛΥΣΙΣ.
τοῦ 35 αἰγαίματος
(ε φιλάρ.)

Μόνος λότης οἱ εν Λεμησῷ κ. Ν. Σ.
Φραγκούδης.

ΑΙΓΑΙΟΝ 36.<